

ת"פ 34554/05/18 - מדינת ישראל - פמ"ד ע"י נגד אפרת בת שמעון אלמקייס ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' ניסן תשפ"ב
01 מאי 2022

ת"פ 34554-05-18 מדינת ישראל נ' אלמקייס
תיק חיצוני: 58716/18

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה רן נוראל
נגד	אפרת בת שמעון אלמקייס ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמת שלפני נותנת את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 274 (1) לאותו חוק;
- הטרדת עד, בניגוד לסעיף 249 לאותו חוק;
- תקיפת עובד ציבור, בניגוד לסעיף 382א(ב)(1) לאותו חוק.

אישום ראשון

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/2, במהלך שנת 2017 הופעל י.ק., סוכן סמוי (להלן: "הסוכן") במבצע אשר זכה לכינוי "סולם יעקב" (להלן: "המבצע"), בו בוצעו מעצרים של סוחרי סמים.

במסגרת המבצע, הופלל על ידי הסוכן, העבריין חנניה אלמקייס, אחיה של הנאשמת.

עמוד 1

ביום 02.02.18, או סמוך לפניו, הנאשמת, בתגובה לאמור לעיל, שלחה הודעות מאיימות ומטרדות הן לסוכן, והן לרס"ר דוד אליאס, שוטר במשטרת נתיבות, המשמש בתפקיד רכז מודיעין (להלן: "השוטר אליאס"), זאת באמצעות המדיה החברתית "אינסטגרם" ו-"פייסבוק" והן באמצעות מכשיר נייד הנמצא ברשותה. בנוסף, פרסמה הנאשמת במדיה החברתית את תפקידם בפומבי, תוך הכפשת שמם והגינותם.

ביום 04.02.18, ניגשו לביתה של הנאשמת השוטרים נאור בן ברוך, רון רבוח ואיתן לנגר (להלן: "השוטר נאור", "השוטר רבוח", "השוטר לנגר") על מנת לעצור אותה לחקירה.

בהמשך לאמור, התנגדה הנאשמת למעצרה. בתום אירוע המעצר, הובילו השוטרים את הנאשמת לתחנת המשטרה בנתיבות (להלן: "התחנה"), ובעת נסיעתם, נתנה הנאשמת מכה בראשו של השוטר לנגר.

בעת הגיעם לתחנה, איימה הנאשמת על חייו של השוטר לנגר בכך שאמרה, כי תשלח אנשים שיהרגו אותו.

אישום שני

דניאל חזן הינה לוחמת ביחידת נחשון בשירות בתי הסוהר (להלן: "הסוהרת").

בהמשך לאמור באישום הראשון, נעצרה הנאשמת ונכלאה בבית הסוהר "אוהלי קידר" (להלן: "בית הסוהר").

בתאריך 05.02.18, בשעות הבוקר, ביקשה הסוהרת לערוך חיפוש על גופה של הנאשמת לצורך העלאתה לרכב הליווי שתפקידו להוביל אסירים לנקודות יעד מבוקשות.

בסיום החיפוש, ביקשה הסוהרת לשים לנאשמת אזיקי ידיים טרם הוצאתה לכיוון הרכב, והנאשמת סירבה והתנגדה.

לאחר חילופי דברים, הסוהרת אזקה את הנאשמת והובילה אותה לכיוון הרכב. או אז, כופפה הנאשמת את ראשה לכיוון ידה של הסוהרת ונשכה את ידה השמאלית מעל מפרק ידה.

ההגנה עתרה להפנות את הנאשמת לפסיכיאטר המחוזי.

בחוות דעת הפסיכיאטר המחוזי נקבע, כי הנאשמת אחראית למעשיה וכשירה לעמוד לדין, על כן, ולאחר שהנאשמת נמנעה מלהתייצב למספר דיונים, נותב התיק, ביום 07.04.19, לשמיעה לפני מותב זה.

הנאשמת לא התייצבה לדיונים נוספים, אשר נקבעו לצורך מענה לכתב האישום, והדיון בענינה נדחה מעת לעת, תוך שניתנה להגנה הזדמנות להגיש מענה מפורט בכתב.

ההגנה לא הגישה המענה במועד שנקבע, תוך התעלמות ממספר לא מבוטל של החלטות בית המשפט ומענה - לא נמסר.

לאחר מכן, הוגשה הודעה מטעם ההגנה, כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון.

במועד שנקבע להצגת ההסדר - שוב לא התייצבה הנאשמת לדיון.

ביום 02.06.20, הודיעו הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון (ת/3), במסגרתו הוסכם, כי התביעה תגביל עצמה לטעון לעונש מאסר בן 6 חודשים, בכליאה ממשית מאחורי סורג ובריה, ואילו ההגנה תטען כראות עיניה.

הצדדים עתרו להפנות הנאשמת לקבלת תסקירים מגורמי ההערכה המקצועיים.

הנאשמת לא התייצבה אצל הממונה על עבודות השירות בשב"ס ובשירות המבחן למבוגרים, ואף לא התייצבה לדיון שנקבע לשמיעת פרשת העונש, אשר נדחה, מעת לעת בשל אי התייצבותה, עד שלבסוף, הוצא נגדה צו הבאה.

לפנים משורת הדין, ניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת לפנות לממונה על עבודות השירות בשב"ס, אך הנאשמת הבהירה, כי היא סבורה שלא תוכל לעבור בדיקת שתן, מכיוון שנוטלת תרופות באופן לא חוקי.

לבסוף, טענו הצדדים לעונש, וניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות בשב"ס בטרם מתן גזר דין, אך פעם נוספת, לא הואילה הנאשמת לעשות כן.

הנאשמת אף לא הואילה להתייצב למועד שנקבע לשימוע גזר הדין, כשבפתח הדיון היום הוגש אישור, לפיו התייצבה, בלילה שלפני הדיון, במיין הפסיכיאטרי, כשהרופא במיין התרשם מהתקף חרדה ומצא להמליץ, כי על אף שאינה נדרשת לאשפוז כפוי - במצבה הנוכחי לא תוכל לעמוד בענישה בדרך של עבודות שירות.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, גיליון רישום פלילי של הנאשמת (ת/4), אשר לחובתה הרשעות בעבירות של איומים (מספר הרשעות); הטרדת עד; העלבת עובד ציבור (מספר הרשעות); תקיפה סתם; היזק לרכוש במזיד; תגרה; תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

כאמור לעיל, תחילה, לא התייצבה הנאשמת בפני שירות המבחן למבוגרים.

לפנים משורת הדין, ניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן למבוגרים. בהודעה שהוגשה מטעם שירות המבחן למבוגרים נמסר, כי הנאשמת הגיעה לפגישה באיחור ניכר, אשר מנע השלמת האבחון בענינה. לצורך השלמת האבחון, התבקשה דחיה בת ארבעה חודשים.

לאחר דחיות רבות, בכדי לאפשר לנאשמת להשלים הליך האבחון, הוגשה, ביום 10.04.22 הודעה מטעם שירות המבחן למבוגרים, לפיה, נקבעו עם הנאשמת שש פגישות, כאשר שתיים מהן נדחו בשל נסיבות אישיות של קצינת המבחן, ואילו ארבע פגישות בוטלו ביוזמת הנאשמת.

עוד צוין, כי הנאשמת הגיעה לשירות המבחן ללא תיאום פגישה, וחרף האמור, קצינת המבחן התפנתה לשוחח עמה.

הנאשמת הוזמנה לשני מועדים לצורך מסירת בדיקת גילוי שרידי סם, ולא התייצבה אליהן.

הנאשמת מסרה לקצינת המבחן, בשיחה טלפונית, כי חלה הסלמה במצבה הנפשי אך היא חוששת לקבל טיפול נפשי.

לאור המתואר, לא עלה בידי שירות המבחן למבוגרים להשלים הליך האבחון בענינה, והתבקשה דחייה נוספת בת שלושה חודשים. זו הפעם, לא מצא בית המשפט להיעתר לבקשה, מהנימוקים שפורטו בהחלטתו מיום 14.04.22.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

כאמור לעיל, לא התייצבה הנאשמת אצל הממונה על עבודות השירות בשב"ס לצורך בחינת התאמתה לריצוי עונשה בדרך של עבודות שירות.

במועד שמיעת פרשת העונש, ביום 24.01.22, ניתנה לנאשמת, לפני משורת הדין, הזדמנות נוספת לפנות לממונה על עבודות השירות, תוך שהובהר לה, כי אם לא תנצל ההזדמנות זו הפעם - ייחשב הדבר כוויתור על האפשרות לרצות עונשה בדרך של עבודות שירות.

ביום 16.03.21, התייצבה הנאשמת אצל הממונה על עבודות השירות, בליווי בן זוגה, שם דיווחה על צריכת סמים מסוג קנאביס. בנוסף, טענה, כי סובלת מ"פוסט טראומה" ומחרדות ומטופלת אצל פסיכיאטר.

הנאשמת התבקשה להציג חוות דעת עדכנית מהפסיכיאטר, אך לא עשתה כן, לפי הודעה שהוגשה מטעם הממונה ביום 12.04.21.

הממונה על עבודות השירות ביקשה דחיה נוספת של מועד הגשת חוות הדעת, בכדי לאפשר לנאשמת להתייצב עם המסמכים הנדרשים.

ביום 21.03.22, כשנה לאחר התייצבות הנאשמת אצל הממונה ולאחר דחיות מעת לעת לצורך מתן אפשרות לנאשמת לסיים הליך אבחון השמה, הוגשה הודעה מטעם הממונה על עבודות השירות, כי הנאשמת לא התייצבה מספר פעמים לפגישות אליהן זומנה, על אף שהמועדים וודאו עם הסניגור.

הוסף לאמור, המסמך הרפואי נ/2, ממנו עולה, כי הנאשמת אינה מתאימה לריצוי עונש באופן זה.

בנסיבות אלו - יראה בית המשפט את הנאשמת כמי שוויתרה על האפשרות לרצות עונשה בדרך של עבודות שירות, כפי שהובהר לה בדיון שמיעת פרשת העונש מיום 24.01.21.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/5) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשמת פגעו בסדר הציבורי ובעיקרון שלטון החוק, ומהווים סכנה לשלמות גופו של אדם ופגיעה ביכולתם של השוטרים והסוהרים לבצע תפקידם כדין.

התביעה טענה, כי הנאשמת פגעה בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור ושיתוף פעולה עם גורמים שונים המסייעים לגורמי אכיפת החוק במילוי תפקידם - פרסום תפקידם של הסוכן והשוטר אליאס, תוך הכפשת שמם והגנותם, עלולים לפגוע ביכולת המשטרה לבצע תפקידה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשמת העמידו בסיכון את הסוכן, ועלולים היו לגרום לפגיעה בשלמות גופו ונפשו.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשמת מהווים קריאת תיגר על שלטון החוק, ולא בכדי, לעבירת תקיפת שוטרים - נקבע עונש מינימום בחוק.

התביעה טענה, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים - בלתי מבוטלת. הנאשמת פגעה בשוטרים ובסוהרת, ומדובר במעשים שתוכננו מראש.

התביעה הדגישה הנזקים הפיזיים שגרמה הנאשמת לשוטר שתקפה (אישום ראשון) וכן לסוהרת שתקפה (אישום שני) ואת הנזק הפוטנציאלי ממעשיה.

התביעה טענה, כי הנאשמת ניסתה להתנקם בסוכן שגרם למעצרו של אחיה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשמת מלמדים על היעדר כל מורא מהחוק.

התביעה הפנתה לעברה הפלילי של הנאשמת, אשר כולל הרשעות בעבירות דומות לעבירות דנן.

התביעה עמדה על חוסר שיתוף הפעולה של הנאשמת עם שירות המבחן למבוגרים והממונה על עבודות השירות בשב"ס, ומכאן, שפניה אינן לשיקום, ויש להטיל ענישה בכליאה ממשית.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בכליאה ממשית; מאסר מותנה; קנס; פיצוי.

ההגנה טענה, כי יש לאפשר לנאשמת הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן למבוגרים.

ההגנה טענה, כי הנאשמת אם יחידנית ואם יוטל עליה עונש בדמות מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, הדבר יפגע בה, כשלא יהיה מי שיטפל בבתה התינוקת.

ההגנה טענה, כי מתחם העונש אליו עתרה התביעה הינו מחמיר.

ההגנה טענה, כי מעשי הנאשמת לא היו חמורים.

ההגנה טענה, כי מעשי הנאשמת לא היו מתוכננים אלא ספונטניים.

ההגנה טענה, כי לא נגרם כל נזק ממעשי הנאשמת ואף לא היה צפוי כל נזק מפרסום שמו של הסוכן.

ההגנה טענה, כי הנאשמת שלחה לו, בסך הכל, מספר הודעות בודדות.

ההגנה טענה, כי הנאשמת סובלת מהפרעת אישיות גבולית, חרדות ופוסט טראומה.

ההגנה טענה, כי הנאשמת לא הסתבכה עם החוק מאז אירועי כתב האישום [לכך הגיב התובע, רק בשל כך שההגנה מצאה לציין זאת, כי נגד הנאשמת דווקא נפתחו תיקים נוספים], וההגנה תיקנה טיעוניה לכך שמאז שנת 2017, לא נפתחו נגד הנאשמת תיקים נוספים.

ההגנה טענה, כי הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה.

ההגנה טענה, כי הנאשמת לא תוכל לרצות עונשה אף לא בדרך של עבודות שירות.

ההגנה ביקשה להימנע מהטלת עונש על הנאשמת, אשר כולל רכיב מאסר, או לחלופין, להסתפק בימים בהם היתה עצורה בתיק זה או לחלופי חלופין, לרצות עונשה בדרך של עבודות שירות.

בדברה האחרון של הנאשמת מסרה, כי כיום נסיבות חייה שונות והיא אמא. לדבריה, אינה יודעת מה הוביל אותה לעבור העבירות. לדבריה, היא עברה סבל רב מההליך המשפטי. לדבריה, היא מגדלת את בתה בגפה כיוון שאינה מעונינת במעורבות אביה של הילדה, והיא אינה עובדת. עוד הוסיפה, כי אינה מקלה ראש במעשיה, אך שמו של הסוכן היה ידוע לכולם. הנאשמת מסרה, כי אם בית המשפט יגזור עליה עבודות שירות, היא תשמח לתרום לקהילה.

דין והכרעה

העבירות שעברה הנאשמת חמורות, ומעשיה מצביעים על זלזול בערך של שלום האדם ושלמות גופו, ועל היעדר כל מורא מהחוק ומנציגיו.

בניגוד לטענה, כי מעשיה של הנאשמת היו "ספונטניים ולא מתוכננים", הרי שהנאשמת חיפשה את סוכן י.ק. ואת השוטר אליאס ברשתות החברתיות; שלחה להם הודעות מאיימות במספר רשתות חברתיות שונות (בפייסבוק, באינסטגרם ובטלפון הנייד); פרסמה את שמם ותפקידם בפומבי, והכפישה את שמם.

כל זאת - עשתה הנאשמת בקשר לענין שאינו נוגע לה כלל, וקשור למעצרו של אחיה.

מכאן - שהמדובר במעשה מתוכנן ומכוון.

גם אם היה מקבל בית המשפט את טענת ההגנה, כי לא נגרם נזק ממעשי הנאשמת, וכי שמו של הסוכן כבר היה ידוע, הרי שאלו אינם מבטלים את הנזק הפוטנציאלי העלול להיגרם ממעשי הנאשמת ובוודאי לא ניתן להעלות על הדעת, תעוזה וזלזול בגורמי אכיפת החוק, כפי שהפגינה הנאשמת.

לכל אלו יש להוסיף, כי כאשר הגיעו שוטרים לעצור את הנאשמת, זו התנגדה למעצרה ואף הוסיפה לתקוף שוטר, תוך שהכתה אותו בראשו, ולאחר מכן איימה עליו, כי תשלח אנשים שיהרגו אותו.

הוסף לאמור, גם בעת שהיתה הנאשמת עצורה בכלא אוהלי קידר, התנגדה להוראות הסוהרת ואף תקפה אותה.

הנאשמת, במעשיה, הפגינה זילות במערכת אכיפת החוק, גרמה לנזק פיזי לשוטר ולסוהרת אותם תקפה, מעשיה עלולים היו לגרום לנזקים במבצעים עתידיים ושיתוף פעולה עם גורמי אכיפת החוק.

הנאשמת ידעה שמעשיה פסולים ויכלה לחדול מהם בכל שלב, אך הסלימה התנהגותה העבריינית כמתואר בכתב האישום המתוקן.

סוכן סמוי נתון גם כך ללחצים ולחששות מכיוונים רבים ושונים. כמו עד מדינה, גם סוכן סמוי מוגדר, לעיתים, כ"שובר שיוויון" במאבק בעבריינות. אך אם מבקשים לשמור על כלי זה כאפקטיבי - על בית המשפט להציב חומת מגן בצורה אל מול כל ניסיון לפגוע בסוכן או להרתיעו מלעשות את המוטל עליו.

מידת פגיעתן של העבירות דנן בערכים המוגנים הינה גבוהה וזאת נוכח חלקה הבלעדי בעבירות; קריאת תיגר על מערכת אכיפת החוק; ערעור מעמד המשטרה כגוף חוקר אשר שומר על הסדר הציבורי ובטחון הציבור מפני עבריינים; ואף פגיעות גופניות בשוטר ובסוהרת.

גם שלומם הגופני והאישי ושלומו חייהם של שוטרים וסוהרים אינו הפקר, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

כך נאמר בע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] :

מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות

הראויות שיש להקפיד עליהן.

לא בכדי, לעבירה שענינה תקיפת שוטרים, קבוע עונש מינימום בצדה.

לכך, יש להוסיף את העבירות הנוספות אותן עברה הנאשמת.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה שהוגשה לבית המשפט וכן מהחלטות הניתנות בבית משפט זה, וכן, ובבתי משפט אחרים, הרי שבעבירות המיוחסות לנאשמת, נעה הענישה על פני מנעד רחב ביותר התלוי בנסיבותיו של כל אירוע.

במסגרת הסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים, הגבילה עצמה התביעה לטעון לששה חודשי מאסר בפועל, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

גם שמדובר בעתירה עונשית מקלה ביחס למעשיה החמורים של הנאשמת, לא מוצא בית המשפט להתערב ולשים עצמו כקטגור.

לאור האמור, יועמד מתחם הענישה, כך שינוע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

אך לנוכח הסדר הטיעון - יועמד העונש המקסימלי שייגזר על 6 חודשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול עברה של הנאשמת; נסיבותיה האישיות; הפרוגנוזה של גורמי ההערכה בענינה.

באשר לעבר הפלילי - לנאשמת הסתבכויות שקדמו לכתב אישום זה ואף הרשעות בעבירות דומות לעבירות דנן. עם זאת, הרשעותיה של הנאשמת אינן מהזמן האחרון (ההרשעה האחרונה משנת 2013). העבירות מושא הרשעות אלה יש אמנם עשויות ללמד על מערכת הערכים של הנאשמת ועל תפיסתה את רשויות החוק, אך לנוכח חלוף הזמן מאז שנרשמו לחובתה - יינתן להן משקל מופחת.

אשר לפרוגנוזה מטעם גורם ההערכה המקצועי - לנאשמת ניתנו מספר רב של הזדמנויות להשלים הליך האבחון בשירות המבחן למבוגרים והממונה על עבודות השירות בשב"ס, ולשם כך, נדחו הדיונים מספר רב, אפילו באופן שאינו בגדר חזון נפרץ, של פעמים. כל זאת, מתוך התחשבות בטענות בנוגע להיותה הורה יחידני ויתר הנסיבות, שפורטו מטעם ההגנה.

ברם, הנאשמת לא השכילה לאחוז ביד שהושטה אליה, עשתה דין לעצמה פעם אחר פעם ונמנעה מלהתייצב בפני גורמי ההערכה המוסמכים.

על אף טענותיה החוזרות והנשנות של הנאשמת, באופן מילולי, כי מעוניינת לשתף פעולה עם גורמי ההערכה השונים - בסופו של דבר, מדברים המעשים ומבחינת המעשים עולה, כי הנאשמת אינה חפצה, ולא חפצה כלל, לשתף פעולה עם גורמים אלה וכל רצונה היה, ועודנו - לדחות את הקץ. על כן, נאלץ בית המשפט, בסופו של דבר, לשים קץ להתנהלות זו ולגזור את דינה של הנאשמת, גם בהיעדר

המלצה עונשית בענינה ואף אם לא תתאפשר החלופה של ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. ודוק: בנוגע לענין האחרון - משנמסר, כי היא משתמשת בסמים באופן קבוע - ממילא לא תתאפשר המרת העונש בדרך זאת.

מהמסמך נ/2, שהוגש לקראת הדיון היום אף עולה, כי לא תוכל לרצות עונש בדרך של עבודות שירות. יצוין, כי לכאורה לא היתה סיבה להתייחס לעניין זה במסמך רפואי מחדר מיון, ונראה, כי הנאשמת היא שהעלתה ענין זה בפני הרופא.

הנאשמת הודתה במיוחס לה ונטלה אחריות על מעשיה, הגם, שנדמה, כי בדבריה מנסה למזער את מעשיה. הודאתה באשמה תזקף לזכותה.

הנאשמת כיום אמא לילדה כבת שנתיים. אך אם נסיבה זו הייתה משמעותית בעבורה - הייתה היא "רצה" אחרי הגורמים השונים העשויים לסייע לה להיטיב מצבה, ולא להיפך.

הנאשמת אף מוסיפה להפגין זלזול כלפי בית המשפט, ונמנעה מלהתייצב לדיונים רבים, כאשר האחרון שבהם - דיון שימוע גזר הדין, דבר שהצריך דחיה נוספת של הדיון והטרחת המשטרה בביצוע צו הבאה נוסף. בסופו של דבר, לא הוצג נימוק, שמנע ממנה להתייצב.

בבחינה כוללת של השיקולים לחומרה ולקולה, מוצא בית המשפט ליתן הדגש על תעוזתה של הנאשמת; העובדה כי עבירות מסוג זה אפיינו את אורחות חייה כפי העולה מגיליון הרישום הפלילי שהוגש; הזלזול הבוטה בגורמי אכיפת החוק; הפגיעה הפיזית בשוטר וסוהרת; איומים על חייו של שוטר; הטרדת שוטרים ואיום עליהם רק כיוון שעצרו את אחיה - כל אלו, מחייבים ענישה שתהיה בה אמירה משמעותית מצדו של בית המשפט במישור המעשה.

בניגוד לטענת ההגנה, אין מוצא בית המשפט אפשרות לענישה שאינה כוללת רכיב מאסר בפועל.

כאמור לעיל, בחרה הנאשמת פעם אחר פעם שלא לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ומכאן, שאין מנוס מהשתת מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריה.

עם זאת, לאור נסיבותיה של הנאשמת, חרף הרשעותיה הקודמות - יושת עונש שלא יעמוד על מלוא עתירת התביעה בהתאם להסדר.

עוד יושת על הנאשמת מאסר מותנה, הן בגין עבירות כלפי שוטרים והן בגין עבירות דומות כלפי עובדי ציבור הממלאים תפקיד על פי דין.

בית המשפט רואה אף להשית על הנאשמת עיצומים כספיים בדמות קנס ופיצוי. אמנם, לא בנקל יחייב בית המשפט נאשמים בעונש של פיצוי לאנשי משטרה הממלאים תפקידם, שכן, קיימים בחוק מנגנונים, המאפשרים קבלת תגמולים בגין פגיעות הנגרמות להם. עם זאת, לנוכח האופי המכוער, ואף המשפיל של תקיפת השוטר והסוהרת - מוצא בית המשפט, כי ראוי לחייב הנאשמת בפיצוי, ולו סמלי, שיהווה מסר באשר למחירים שגבתה התנהגותה ואף מסר של גיבוי ותמיכה כלפי השוטר והסוהרת שהותקפו, לרבות הכרה בפגיעה שנגרמה להם.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה ושמע את טענות הצדדים בעל פה; עיין בראיות שהוגשו לענין העונש; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברה האחרון של הנאשמת; גוזר על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

א. 4 חדשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרה בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת ממאסר, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן א' וסימן ג' וכן עבירות בניגוד לסעיפים 288א' או 382א', לאותו חוק, שהיא מסוג פשע;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת ממאסר, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן א' וסימן ג' וכן עבירות בניגוד לסעיפים 192 או 288א' או 382א', לאותו חוק, שהיא מסוג עוון;

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי בסך 1,500 ₪ לשוטר איתן לנגר וכן פיצוי בסך 1,500 ₪ לסוהרת דניאל חזן. התביעה תעביר פרטי הניזוקים למזכירות בתוך 14 ימים מהיום;

ו. הקנס והפיצוי ישולמו, כל אחד, ב-6 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.05.22 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מדי.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, במעמד הצדדים.